

ראוהו בית דין פרק שלישי ראש השנה כו.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אקרי קרן
 כי קול השופר הס"ד
 ואח"כ מה"ד קרן
 אשכחן דאקרי דכתיב
 וקרני ראש קרעו על נמר
 שורו הס"ד: (ב) ד"ה שור
 שוא כפר כיוס כי לו עו
 כי יולד ופר אינו נקרא:

גליון הש"ס

גמ' שפיר קאמ' י"ל. מעין
זה פקחים דף כח ע"ב:
שם ולא שנים ושלשה
שופרי'. עי' סוטה דף י'
ע"ב תד"ה מתנה על שני:

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

הם דגני דיני נפשות עדות
 ס יומת המת לא יומת וגו':
 ס לא יאצו וידונו עמהם
 עשה דיין אצל עד עלמו לית

מקצתן נעשו עדים
דברי רבי טרפון רב
נעשין עדים⁶ ואין עד א
רבי עקיבא עד כאן
התם אלא בדיני נ
יושפטו העדה והציל

דקטל נפשא לא מצא
הכא אפילו ר' עקיבא
השופרות כשרים חוץ
קרן אמר רבי יוסי והלא
קרן שנאמר ²²במשו
²³שפיר קאמר רבי יוסי
אקרו שופר ואקרו קרן
לא אקרי דכתיב ³בב

ראם קרניו ור' יוסי אס
שופר דכתיב 'ותיטב
למה פר ואם פר
שור פר משופר ורוב
רב מתנה מאי שור
עולא אמר היינו מעמ
דאמר רב חסדא מפ
נחם רבנא דאמי

לפי ¹⁰שואין קמייגור נג
איכא דם פר הוא
והא איכא ארון וכפ
יקריב קאמרינ וזה א
בל יתנאה קא אמריני
מבחוץ מבפנים קא א
הוא כיון דלזכרון הוא

מפני שהוא קרן קאמר
דאין קמיגור נעשה ס
קרן ור' יוסי אמר לך
נעשה סניגור הני מי
מבחין הוא ודקא א
כל השופרות נמי אקר
מעמייהו דרבנן שופר
ושלשה שופרות והא

גילדי מיתחזי כשנים
תנא מפני שהוא קרן
חדא דשופר אחד אמ

ואשליש שופרות ועוד אחד אמר רחמנא ולא יודקאמרת מפני שהוא יובלא לישנא דדכרא י קורין לדכרא יובלא ימאי גלמודה גמולה דא שי⁵ מאה קשיטה דאור מינה לפרושי⁶¹ אשר כ

ימים ושלושה שופרות זה בתוך זה
משוך בקרן היובל, ופירש ר' יוסי

דרהמנא אמר ושפטו
אלו הן הגולין
דאמר מנין לסנהדרין שראו
אותו עד שעמוד ב"ד חלל

מקצתן נעשו דיינין
עקיבא אומר כולן
נשה דיין אפילו תימא
א קאמר רבי עקיבא
שות דרחמנא אמר
העדה וכיון דחזיוהו

חזו ליה זכותא אבל
מורה: **מתני'** ככל
של פרה מפני שהוא
כל השופרות נקראו
בקץ היוכל: **גמ'**
ורבנן כל השופרות
פרה קרן אקרי שופר
שורו הדך לו וסרני

ל' משור פר אם שור
מה שור אלא מאי
כדרב מתנה דאמר
ר' שהוא גדול כפר
דרבנן כדרב חסדא
מה אין כהן גדול
למנה ליה

לפנים לעבוד עבודה
שה סניגור ולא והא
ל ואשתני אשתני
ת וכרוב חוטא כל
נא כף ומחתה חוטא
והא איכא בגדי זהב
ינין שופר נמי מבחין
בפנים דמי והא תנא

הוא ועוד קאמר חדא
ועוד מפני שהוא
קא אמרת אין קטיגור
מבפנים והאי שופר
רת מפני שהוא קרן
קרן אביי אמר היינו
מר רחמנא ולא שנים
פרה כיון דקאי גילדי

שלשה שופרות והא
נמר חדא ועוד קאמר
רחמנא * ולא שנים

מפני שהוא קרדן ורבי
נשים ושלשה שופרות
רון כל השופרות נמי
וא דתניא אמר רבי
אמר ר"ע כשהלכתי
מבעלה ואמר ר"ע בשו
תא מאה דנקי אמר ר
תי לי אמר ר"ש בן לק

א י'פה נוף משוב כל
במוחות חכמה או מי
י איקלע להווא אתר

ערה והצילו העדה. חימה דבפרק
 (כות דף יב.) נפקא ליה מקרא אחרינא
 באחד שהרג את הנפש שאין הורגין
 לומר עד עמדו לפני העדה למשפט

יש לומר דעיקר דרשה מהם וקרא
דבא אינטערין דלא יליף מהם
לשאר דיין להצריך ב"ד אחר דשמי
הם דלמר רחמנא והצילו העדה
ומיהו הו"א הדין לענין מכה חבירו
דלמכות ב'פ' החובל (ב"ק ד' 5: ושם)
ובעד נגשה דין יש דיוטס חלוקים
כמו שפירשנו ב'פ' ב' ד' דלמכות (כא)

וְסֵם דִּ"ה הָיָה לְעֵדוּת הַחֵסֶד לְאוֹרֵיחָא
עַד הַרְוָה הוּא לְעֵשֶׂה דִּין וְנִקְוִים
שְׁמוֹת לְרַבֵּן אֶפְרָיִם עַד הַמַּעֲשֵׂה
נִעֲשֶׂה דִּין וְיִבְרִיךְ נִסְיוֹת אֶפְרָיִם עַד
הַרְוָה אֵין נִעֲשֶׂה דִּין":

חֲזוֹן מִשָּׁר מִרָא. הָא דְלֵא קָמִי נָמִי
חֻק מַעֲשֵׂה רַחֵם דְּשֵׁל רַחֵם נָמִי
יִחְזַקֵּי קִדְּמָא (דְּבִירִים ג') וְקִרְנֵי מִרְכָּסֵי
הַרְבֵּי וְחִמְצֵי (וְהַלְלִים כ"ב) וְהַמַּעֲשֵׂה

רמים עימתי ושמה אינם חלולים ואינם ראויים לשפוך: והיה בבשרו בקרן הויכח. חתמה דלא מייתי קרא דלחלק דכחבי (נראשית כג) כסכך בקרניו ואע"ג דההוא קרא מחייס דה"נ מייתי לה בגמרא כבור שורו הדך לו וקרני ראש קרניו ייחל דנראה ליה לאתויי האי משום דכחבי ציה

שופר: אקרו קרו ואקרו שופר
פירש רש"י אקרו קרו כדאמין
ואקרו שופר דכמיני במשור היוכל
וכמיני ויהי קול השופר י' משקין
אמאי לא הביא האי קרא דממתיני
שופר בקקן היוכל נמשעס קול
השופר להוכיח דכל שופרות אקרו
שופר טעות להקשות וקל להבין
לדרכה מהאי קרא מוכח דשופר

אקרי קרן ועוד לרץ להוכיח דעמלא
טשופרות אקרו שופר:
חומא ב"י יתנאה קאטיין.
וגני שופר מתנאה נמי
נקול תקיעתו: **ביון** רלוברון
קאתי: מימא אפוד וחשן נמי לזכרון
אחמו כדכתיב בקרא וי"ל להסגנים
וזכרון הס: **ולא** שנים שופר
שופרות. ולא למי לתיני שופר

לבחון שופר כדפירש בקונטרס דעל
גלד ראשון אמוסף גלד שני שפת
השני במליתו של ראשון והקול יוצא
דרך כולם:

לנדרה גלמודה. ונפסקא מינה
כדדרשינן בסוטה (דף מז.)
כי עדת חנף גלמוד (לויב טו):
חלונגות

אמר רב
לשכוי בינה מי שת במזוחות
אתא גברא לקמיה אמר ליה
קבען

עין משפט
נר מצוה

ז א מ"ה פ"ה מהלכות
 עדות הלכה ח (והלכה ט)
 סמג עשין קט טיש"ע ח"מ
 ס"ו ז סעיף ה:
 ח ב סמג עשין מב טיש"ע
 ח"מ ס"ו תקפו ס"ח:

תורה אור השלם

1. ויפסדו העדה בין
הנהגה ובין אלה הרשעים
המשפטים הצלחתי
2. כשנבחרו לה
במקורם בלתי
3. ויבלי כמקורם אט קול
ויופיר ידעו כל העם
הנצחה גדולה ונעלה
חזקת העיר חתונה
ועלו קולם בין גנות
הישיבה ה
4. כבודו בלתי דל
וקרני ראם קרני בדם
עשים יגה אספי
ערים רבבות אפרים
ודם אלה משום
5. זכרון לה
6. ויטעל לך משור פר
מקור מפרס:
7. חללים טל כל
זרעו אט חללים
אשר שוקם אלה שדי
בני המור אבי שבם
כמאק קישיק:
8. בראשית לז גי
אבי השבעני ראש
העם אנכי בני כבדני
אבי רחיתי לז אבתי
אנש שעה חכרני
ועתה אעלה ואקברה
אט אבי ואשכני
9. בראשית ה ז
יפה חן משולל כל
האדני דל קרני יחמתי
עמן קרית מלך דל
10. משך משולל חכמה
אט מלך קרית חכמה
איכז כל ה

מוסף רש"י

ואין עד נעשה דין.
העדה עד הדבר כל נעשה
עד דין כלומר דבר עד
אם ראוי את הדבר ונעשה
עד דין נעשה עד עד
עד דין עדות עד כלל אלא
כן מעידן אחרים נעשה.
ועל כן נעשה דמיני המכונן
הוא, ולמיני ועדו נעשה
האחרים עד נעשה המכונן
הדבר למי עד נעשה
הדינים אחרים נעשה קרא
ולכן נעשה עד עד
הדין, כל נעשה עד
חורן ויזמן ודע
(ועל כן ב"ר יצחק) שאין
קטעור נעשה סטור.
קטעור נעשה נעשה אחר
מלך יצחק נעשה נעשה
גמול, נעשה.
(נעשה כל) נעשה (נעשה)

רבינו חננאל (תשנ"ד)
בקרן האיל, לפיכך אמר
מאי משמע דהאי (אבל)
(יובל) דכתיב בהאי קרא
איל הוא, שכן בערבייא
קורין לאיל יובלא. מאה
קשיטה, מאה מעה. שכן
כאפריקא קורין [למעשה
קשיטא. כלה. ינופי. שכן

אלו הבליות. או מי שכוזר בינה, זה תרנגול.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones